

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיתיה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בשך ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(שם ה'גמ"ט) ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקוד חכמה

גליון תכ"ז **חג הפסח** תשפ"ה

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה לו ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

שבת קודם פסח

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

בְּשֵׁבֶת מִתְחִיל קִדְשֵׁת פְּסַח וּגְאֵלֶת מִצְרַיִם

שַׁבָּת הוּא תַחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְשׁ וְכוּ'. כִּי כָּל הַמִּקְרָאֵי קִדְשׁ שֶׁהֵם זָכָר לִיְצִיאַת מִצְרַיִם בְּלִם צְרִיכִים לְקַבֵּל מִשְׁבֶּת. כִּי לֹא הָיָה אֲפָשֶׁר לְצֵאת מִמִּצְרַיִם כִּי אִם עַל יְדֵי שַׁבָּת מֵאַחַר שֶׁבִשְׁעַת יְצִיאַת מִצְרַיִם לֹא הָיָה עֲדִין מַעֲשֵׂה הַתַּחְתּוּנִים לְגַלּוֹת עַל יָדָם שֵׁם ה'. וְעַל כֵּן עָקַר הַגְּאֵלָה הָיָה בְּכַח שַׁבָּת שֶׁבּוּ מִתְגַּלָּה שֵׁם ה' בְּלִי מַעֲשֵׂה הַתַּחְתּוּנִים כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן שַׁבָּת שְׂקֵדָם פְּסַח קוֹרִין שַׁבָּת הַגְּדוֹל. כִּי עָקַר הַנֶּס שֶׁל פְּסַח הָיָה עַל יְדֵי שַׁבָּת. כִּי יָדוּעַ שֶׁבְּפְסַח הָיָה אֲתַעְרוּתָא דְלַעֲלָא בְּלִי אֲתַעְרוּתָא דְלַתְתָּא כַּמּוּבָא בַּפְּנּוֹת שְׁזָה אֵי אֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת כִּי אִם בְּכַח שַׁבָּת וְכוּ', כִּי עָקַר נֶס שֶׁל פְּסַח הוּא עַל יְדֵי שַׁבָּת שֶׁהוּא שְׂמָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁבּוּ נִתְגַּלָּה שֵׁם ה' בְּלִי אֲתַעְרוּתָא דְלַתְתָּא שְׁעַל יְדֵי זֶה זָכִינוּ לְנִסִּים שֶׁל פְּסַח לְצֵאת מִמִּצְרַיִם וּלְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה שְׂאֵז יִתְגַּדֵּל שֵׁם ה' יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה הַתַּחְתּוּנִים וְעַל כֵּן נִקְרָא שַׁבָּת הַגְּדוֹל וְכוּ':

ליקוטי הלכות שבת ה' יז

כְּשִׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם הָיָה הַהֲתַחֲלָה בְּשַׁבָּת, כִּי בְּשַׁבָּת דִּיקָא מִתְחִיל גְּאֵלֶת מִצְרַיִם, כִּי מוֹשֶׁם מְקַבְּלִין הַדַּעַת לְגַלּוֹת הַמְּלָכוֹת, שֶׁהִיא בְּחִינַת ד' מִתּוֹךְ הַהֲסַתְרָה כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן נִקְבַּע לְדוֹרוֹת רַק שַׁבָּת שְׁלַפְנֵי פְּסַח וְלֹא בְּעֶשְׂוֹר לְחַדְשׁ, כִּי עָקַר הַנֶּס תְּלוּי בְּשַׁבָּת שְׂקֵדָם פְּסַח כַּנִּ"ל. וְזֶה שְׂקוֹרִין אוֹתוֹ שַׁבָּת הַגְּדוֹל, הֵינּוּ שֶׁשַׁבָּת הוּא גְּדוֹל מִכָּל הַיָּמִים וְהַזְּמַנִּים שֶׁכָּלֵם מְקַבְּלִים קִדְשָׁתָם מוֹמְנּוּ כַּנִּ"ל. וּמִחֲמַת שְׁזָה הַשַּׁבָּת מְגַלָּה זֹאת עַל יְדֵי שְׂדָאֵינוּ גְּאֵלֶת מִצְרַיִם שֶׁהִיָּתָה עַל יָדוּ, עַל כֵּן קוֹרִין אוֹתוֹ שַׁבָּת הַגְּדוֹל כַּנִּ"ל.

ליקוטי הלכות ר"ח ג'

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָּה

קדושת ליל הסדר

וְעַכְשָׁיו קִרְבָּנוּ הַמָּקוֹם

מתחיל בגנות ואומר מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשו קרבנו המקום לעבודתו, וזה תשובה מספקת וידיעה הכרחית לכל אחד לבל יתפלא על עצמו מהנעשה עמו בכח בחירתו כי הוא פעם פשר ופעם פסול וכו', כי משרש בנו דבר זה ממה שאבותינו היו מתחלה עובדי עבודה זרה בכל הגוים רק שבחסדו קרב אותנו אליו ובחר בנו מכל העמים וכו' ועל פן היצר הרע וכל האמות שהם בחינת הסטרא אחרא מתגרים בנו ביותר.

רק שגם זאת צריך לידע שעכשו קרבנו המקום לעבודתו, וידוע שמלת ועכשו מגבלת את הזמן ביותר, הינו ועכשו דיקא בזה היום והשעה והרגע שאנו מדברין ועוסקין בו, כי צריכין להאמין שבלילה הזאת ובפרט בשעה זו שישראל יושבין על הסדר ועוסקין בספור יציאת מצרים ולקיים המצות שבזאת הלילה, נמשך אז מלמעלה הארה גדולה כזאת על כל אחד מישראל עד שכל אחד יכול להתקרב לעבודת ה' יתברך בהתקרבות אמתית אפילו אם עבר עליו מה שעבר.

נחת השלחן או"ח תע"ב

ענינא דיומא

טועמיה

ד' כוסות של יין

אַמוּנָה תַּפְלָה נְסִים וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל

אַרְבַּע כּוּסוֹת שֶׁל יַיִן בְּפֶסַח כְּנֶגֶד אַרְבַּע לְשׁוֹנוֹת שֶׁל גְּאֻלָּה, וְהוּצֵאתִי וְהִצַּלְתִּי וְגֻאֲלֹתִי וְלִקְחֹתִי, זֶה בְּחִינַת אַרְבַּע בְּחִינּוֹת הַנֵּל, שְׁכַלְס בְּחִינַת אַמוּנָה, שֶׁהֵם אַמוּנָה וְתַפְלָה וְנְסִים וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁמִבְאָר שֵׁם שְׁכַלְס בְּחִינָה אַחַת, וְכֶנֶגֶד אַרְבַּע בְּחִינּוֹת אֱלוֹ צְרִיכִין לְשִׁתּוֹת אַרְבַּע כּוּסוֹת. וְעַל כֵּן עַל כּוּס רֵאשׁוֹן מְקַדְשֵׁי קִדְשֵׁת הַיּוֹם שֶׁהוּא הַקְדוּשָׁה, זֶה בְּחִינַת עֵצֶם הָאַמוּנָה, שֶׁהִיא עֵקֶר הַקְדְּשָׁה, כִּי עֵקֶר שֶׁבַח קִדְשֵׁת הַיּוֹם הוּא עַל יְדֵי אַמוּנָה שְׁכַלְלוּהָ מִכָּל הַקְדְּשׁוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב וְעַם קְדוּשִׁים נְאֻמָּן, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב רַבְּנוּ ז"ל שְׁאַמוּנָה הִיא כָּלֵלִיּוֹת הַקְדְּשָׁה. וְכוּס שֵׁנִי הוּא בְּחִינַת נְסִים, כִּי עַל כּוּס שֵׁנִי מְסַפְּרִים כָּל עֵקֶר הַנֵּס שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם וְכָל תַּקְּף הַנְּסִים שֶׁל הָעֵשֶׂר מַכּוֹת וְכוּ'. נִמְצָא, שֶׁעֵקֶר הַתְּגִלוֹת הַנְּסִים מְגִלִין עַל כּוּס שֵׁנִי, כִּי הוּא כְּנֶגֶד בְּחִינַת נְסִים. וְכוּס שְׁלִישִׁי מְבָרְכִין עָלָיו בְּרַכַּת הַמְּזוֹן, שֶׁהוּא לְבָרֵךְ לְהֵשֵׁם יְתַבְּרַךְ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתֵּן לָנוּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב, וְאַכְלֵת וְשִׁבְעָת וּבְרַכַּת אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. וְכוּס רְבִיעִי הוּא בְּחִינַת תַּפְלָה, כִּי עַל כּוּס רְבִיעִי גּוֹמְרִין אֶת הַהֲלֵל וְהַלֵּל הַגְּדוֹל וְנִשְׁמַת, שֶׁהֵם כָּלֵל כָּל הַתְּשׁוּבוֹת וְהַהוֹדָאוֹת וְהַבְּרָכוֹת, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת תַּפְלָה:

נִמְצָא, שֶׁהָאַרְבַּע כּוּסוֹת הֵם כְּנֶגֶד אַרְבַּע בְּחִינּוֹת שְׁכַלְלוּלִים בְּאַמוּנָה כְּנֵ"ל, וּבְשִׁבִיל זֶה מְבָרְכִין אוֹתָם עַל הַיַּיִן, כִּי הַיַּיִן מְרִים אֶת הַדַּעַת לְמַעְלָה מִמְּדֻרְגָתוֹ וְכוּ', וְאִזּוּ יְכוּל לְזַכּוֹת עַל יְדֵי הַיַּיִן שִׁיתְרוֹמֵם מִחוּ בְּקִדְשָׁה וְיְכוּל אִזּוּ לְהִתְלַהֵב יוֹתֵר לְה' יְתַבְּרַךְ וְלְהִתְעוֹרֵר יוֹתֵר לְעִבּוֹדַת ה' יְתַבְּרַךְ, כִּי מִחֲמַת שִׁנְתְּרוֹמֵם מִחוּ וְנִתְרַחַב דַּעַתוֹ יְכוּל לְעֲלוֹת לְשֶׁרֶשׁ הַדַּעַת שֶׁהוּא בְּחִינַת שֶׁרֶשׁ הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת שֶׁשֵׁם הוּא לְמַעְלָה מִכָּל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה וְכָל הַמְצוּוֹת מְקַבְּלִין חַיּוֹת וְהָאָרֶה מִשֵּׁם וְכִשְׁעוּלָה לְשֵׁם נִתְלַהֵב בְּיוֹתֵר וְנִתְחַזַּק בְּיוֹתֵר לְקַיֵּם מְצוּוֹת הַתּוֹרָה. מִחֲמַת שְׁמִמְשִׁיךְ עַל עֵצְמוֹ אֹר שֶׁרֶשׁ הַמְצוּוֹת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִתְחַזְּקִין אֲצִלוֹ קַיִם הַמְצוּוֹת בְּיוֹתֵר.

וְעַל כֵּן בְּפֶסַח שְׂאֵז נִתְגַּלָּה אֹר הָאֲמֵת בְּעֵצְמוֹ שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִמְּדֻרְגוֹת הַמַּחֲזִין וְכוּ' אִזּוּ חַיִּיב לְשִׁתּוֹת יַיִן אַרְבַּע כּוּסוֹת, כִּי עַבְשֵׁיו עַל יְדֵי הַיַּיִן דִּיקָא נִתְרוֹמֵם הַמַּח וּמְקַבְּלִין אֹר הָאֲמֵת בְּעֵצְמוֹ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁלַמַת הָאַמוּנָה.

ליקוטי הלכות פסח ז' יד

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הגדה של פסח

לְקַבֵּל עַל מַלְכוּתוֹ בְּאַהֲבָה

עַקֵּר יֵצִיאת מִצְרַיִם שְׁגָלָה אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵין כָּל הַכֹּל הִיָּה בְּשִׁבִיל הַבְּנִיִּים, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, וְהוֹדַעְתָּם לְבָנָיָה וְלִבְנֵי בָנָיָה וְכֵן בְּפִסְוִקִים רַבִּים. כִּי זֶה עַקֵּר הַדַּעַת הַנֶּ"ל לְהַאִיר בְּבָנִים וְתַלְמִידִים שְׁנִקְרָאִים גַּם כֵּן בְּנִים. לְהַאִיר הַדַּעַת מוֹדוֹר לְדוֹר לְעוֹלָם בְּחִינַת דוֹר לְדוֹר יִשְׂבַח מְעֻשֵׁיָהּ. וְכֵמוֹ שְׂפָתוֹב וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאַזְנֵי בָנָיָה וְכֵן בָּנָיָה וְכוּ'.

וְעַל כֵּן צְרִיכִין לַעֲשׂוֹת שְׁנוּיִים כְּדֵי שִׁישְׂאֵל, אֲבָל כָּל הַתְּשׁוּבָה הוּא רַק שְׂמִסְפָּרִין כִּי עֲבָדִים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיִּזְעִיאֵנוּ ה' אֶלְקֵינוּ מִשָּׁם וְכוּ' וּמֵאֲרִיכִין בְּסִפּוֹר זֶה וְכָל הַמִּרְבָּה לְסִפּוֹר בִּיֵצִיאת מִצְרַיִם וְכוּ' מְשַׁבַּח. אֲבָל בְּכָל זֶה עֲדִין אֵין תְּשׁוּבָה מִסְּפָקָת וְטַעַם גָּמוֹר עַל כָּל הַמִּצְוֹת וְהַשְׁנוּיִים, כְּמוֹכֵן לְכָל וְכֵמוֹ שְׂמִבְּאָר בְּסִפְרִים מְזִהָה.

אֲבָל בְּאַמַּת זֶה עַקֵּר הַתְּקוֹן שְׂמוֹדִיעֵין לוֹ שְׂכָל הַשְׁנוּיִים שְׂבִלִילָה הַזֹּאת וְכָל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה הַכֹּל בְּשִׁבִיל לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שְׁגָלָה לָנוּ בְּרַחֲמֵינוּ עַל יְדֵי יֵצִיאת מִצְרַיִם עַל יְדֵי הָאוֹתוֹת וְהַמוֹפְתִים הַנּוֹרָאִים שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ עַד אֵין חֶקֶר. שְׁעַל יְדֵי זֶה רָאִינוּ עֵין בְּעֵין כִּי רָאוּי לָנוּ לְעַבְדוֹ וְלְקַבֵּל עַל מַלְכוּתוֹ בְּאַהֲבָה כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ עַל יְדֵי מִשְׁחָה. אֲבָל עַקֵּר הַטַּעַם שֶׁל כָּל מִצְוָה בְּפִרְטִיּוֹת זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבָאָר, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב, לְכָל תְּכִלָּה רָאִיתִי קִצְוֹ רַחֲבָה מִצְוֹתָיָהּ מְאֹד.

ליקוטי הלכות נט"י ו' כא

ענינא דיומא

טועמיה

ד' כוסות של יין

בְּשִׁזְזוּכִין – הַיַּיִן מְעוֹרָר מֵהַשְּׂנָה

וְזֶה בְּחִינַת הַיַּיִן שֶׁל ד' כּוֹסוֹת, כִּי הַיַּיִן כְּלוּל מִשְׁנֵי בְּחִינּוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל זָכָה נֶעֱשָׂה רֵאשׁ. לֹא זָכָה נֶעֱשָׂה רָשׁ. הַיַּיִן כְּשִׁזְזוּכִין נִתְרוֹמֵם הַדַּעַת עַל יְדֵי הַיַּיִן. וְעַקֵּר הַדַּעַת הוּא הַתְּגַלּוֹת הַהִשְׁגָּחָה דְּהַיַּיִן שְׁנַתְּגַלָּה בְּיוֹתֵר הַדַּעַת שֶׁל הַהִשְׁגָּחָה עַל יְדֵי שְׂתִית הַיַּיִן כְּשִׁזְזוּכִין בְּחִינַת זָכָה נֶעֱשָׂה רֵאשׁ, אָבֵל אִם אֵינּוּ זָכָה הוּא לְהַפְּדָה. כִּי נֶעֱשָׂה רָשׁ וְאִין עָנִי אֵלֶּא מִן הַדַּעַת וְכוּ', שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲכָמַת הַטָּבֵעַ כַּנ"ל, כִּי הַטָּבֵעַ הוּא בְּחִינַת חֶשֶׁד וְלִילָה, בְּחִינַת פְּגָם הַלְּבָנָה כַּנ"ל שְׁמִשָּׁם עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת כִּידוּעַ. וְשְׁנֵי בְּחִינּוֹת אֵלּוּ כְּלוּלִים בְּיַיִן, כִּי הַיַּיִן מְבִיא שְׂנָה. וְזֶה בְּחִינַת הַטָּבֵעַ, שֶׁהוּא בְּחִינַת לִילָה וְשְׂנָה כַּנ"ל. וְלַהַפְּדָה כְּשִׁזְזוּכִין, אֵזִי הַיַּיִן מְעוֹרָר מֵהַשְּׂנָה בְּבְחִינַת וְחֶפְדָּה כִּיִּין הַטּוֹב דּוֹכֵב שְׂפָתַי יִשְׁנִים, דְּהַיַּיִן שְׁיִין הַטּוֹב מִסְּטָרָא דְטוֹב מְעוֹרָר מֵהַשְּׂנָה וְכוּ'. וְאִם לֹא זָכָה הוּא בְּבְחִינַת יַיִן הַמְּשִׁיב שְׁמֶעְרֵב הַדַּעַת וְטוֹעָה בְּחֲכָמַת הַטָּבֵעַ ח"ו, שְׂנָה בְּחִינַת שְׂנָה וְכוּ' כַּנ"ל.

וְעַל כֵּן בְּעַת גְּאֻלַּת מִצְרַיִם, שָׂאוּ נִתְגַּלָּה הַהִשְׁגָּחָה, אִזּוּ הוּא מִצְוָה לְשִׁתּוֹת ד' כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן, כִּי אִזּוּ הַיַּיִן הוּא בְּחִינַת זָכָה נֶעֱשָׂה רֵאשׁ, כִּי עַבְשִׁיו בְּלִיל פֶּסַח נִתְרוֹמֵם הַדַּעַת וְנִתְגַּלָּה הַהִשְׁגָּחָה בְּיוֹתֵר עַל יְדֵי הַיַּיִן, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַמְּשִׁיב הַשְּׂנָחָה וְשֹׁבֵר אֶת הַלִּילָה וְהַשְּׂנָה בְּבְחִינַת כְּחֻצוֹת הַלִּילָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם. וְאֵזִי הַיַּיִן בְּחִינַת יַיִן הַמְּשִׁיב וִיכוּלִין לְדַבֵּר וְלִסְפֹּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה עַל יְדֵי הַיַּיִן, בְּבְחִינַת דּוֹכֵב שְׂפָתַי יִשְׁנִים וְכוּ' ל. וְזֶה בְּחִינַת אִין אוֹמְרִים שִׁיר אֵלֶּא עַל הַיַּיִן וְכוּ', כִּי אִזּוּ הַיַּיִן נִכְלָל בְּקַדְשָׁה בְּבְחִינַת דַּעַת שֶׁל הַשְּׂנָחָה וְזֶה עַקֵּר בְּחִינַת הַשִּׁיר שְׁמִמְשִׁיכִין בְּחִינַת הַשְּׂנָחָה, שְׂנָחָה בְּחִינַת הַשִּׁיר שֶׁל הַנֶּסֶם לְזֶה הָעוֹלָם. וְעַל כֵּן אוֹמְרִים הַשִּׁיר עַל הַיַּיִן וְכוּ' ל. וְזֶה בְּחִינַת ד' כּוֹסוֹת יַיִן שֶׁל פֶּסַח כְּנֶגֶד ד' מַלְכוּיּוֹת, כִּי כְּשֶׁנִּכְלָל הַיַּיִן בְּקַדְשָׁה בְּבְחִינַת הַשְּׂנָחָה, עַל יְדֵי זֶה נִכְנָעִין כָּל הַתְּגַלּוֹת שֶׁל כָּל הַד' מַלְכוּיּוֹת, שֶׁעַקֵּר כְּחֵם הוּא עַל יְדֵי הַטָּבֵעַ. וְעַל יְדֵי הַהִשְׁגָּחָה שְׁנַתְּגַלָּה עַל יְדֵי הַדַּעַת שְׁנִמְשָׁד עַל יְדֵי ד' כּוֹסוֹת יַיִן, עַל יְדֵי זֶה נִתְכַּפְּטִים כְּלָם וְכוּ':

ליקוטי הלכות נטילת ידיים שהרית ב' טז

עמוד זה נדבתי הר"ר ראובן הורביץ הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הגדה של פסח

וּנְצַעֲק - וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹלְנוּ

וְזָהוּ "וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים אֶל מֶלֶךְ אֲדוֹם" מַלְאָכִים הֵנּ"ל, "מֶלֶךְ אֲדוֹם" כֵּן"ל. "כֹּה אָמַר אַחִיךָ יִשְׂרָאֵל", הֵינּוּ, הַמַּלְאָכִים הָאֵלּוּ נִתְּהוּוּ מִמְאֲמָרוֹת טְהוּרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל כֵּן"ל, בְּבַחֲיִנַת 'יִתֵּן אֱמֶר הַמְּבֹשְׂרוֹת צָבָא רַב'. "אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתֵנוּ, וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצָּרִים" 'אַתָּה יָדַעְתָּ דִּיקָא, כִּי כָּל הָעֲנָשִׁים עַל יְדוּ, וּבְפֶרֶט גְּלוּת מִצָּרִים, שְׁהֵיָה עַל פְּגָם הַבְּרִית כִּידוּעַ, וְעַל פְּגָם הַבְּרִית חֶרֶב בָּא, בְּבַחֲיִנַת "חֶרֶב נִקְמַת" וְכוּ', וְהוּא מְמַנְה עַל חֶרֶב כֵּן"ל:

"וַיִּרְעוּ לָנוּ הַמִּצְרִים וּנְצַעֲק אֶל ה' אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ" פְּרָשׁוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל: זֶה מֹשֶׁה. "וַיּוֹצִיאֵנוּ" כִּי פְּגָם הַבְּרִית הוּא פְּגָם הַדַּעַת, בְּבַחֲיִנַת "וַיִּדַע אָדָם", וְהַקּוֹל הוּא מְעוֹרֵר הַדַּעַת, בְּבַחֲיִנַת 'הַקּוֹל מְעוֹרֵר הַכּוֹנֵנָה':

וּבְשִׁבִיל זֶה: "וּנְצַעֲק וְכוּ". "וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹלְנוּ", וְהַקּוֹל מְעוֹרֵר הַדַּעַת, "וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ" זֶה מֹשֶׁה, בְּבַחֲיִנַת דַּעַת, וְעַל יְדֵי הַתְּגָלוּת הַדַּעַת כְּתוּבָנוּ, אִז "וַיּוֹצִיאֵנוּ". וּבְשִׁבִיל זֶה אוֹמְרִים אֶת הַהֲגָדָה בְּקוֹל רֶם, כִּי הִגְאָלָה הִיָּתָה עַל יְדֵי קוֹל, בְּבַחֲיִנַת "וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹלְנוּ". וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם הַגְּדָה, לְהוֹרוֹת עַל תְּקוּן הַבְּרִית, בְּבַחֲיִנַת: 'וַיִּגַּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ'. וְעַקֵּר הַמְּצוּהָ בֵּינָן, לְהוֹרוֹת עַל תְּקוּן הַדַּעַת, בְּבַחֲיִנַת: 'בְּחִמְרָא וְרִיחָנִי פְּקַחִין', וּבְבַחֲיִנַת: "תִּירוּשׁ" זָכָה נַעֲשֶׂה רֵאשׁ', הֵינּוּ דַעַת.

ליקוטי מוהר"ן תורה כ'

רק לילך בדרך אבותינו

רַבְּנּוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה הַזֵּהִיר מְאֹד לְבָלִי לְהַחֲמִיר חֲמֵרוֹת יְתֵרוֹת בְּשׁוּם דְּבָר כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא עִם בְּרִיּוֹתָיו, וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת וְכוּ'. וְאָמַר אָז שְׂאִיתָא שְׂרָאוּי לְכָל אָדָם שְׂיִבְחָר לְעַצְמוֹ מְצוּה אַחַת, שְׂבְּאוֹתָהּ הַמְצוּה יִדְקַדֵּק הַרְבֵּה וַיִּקְיֵם אוֹתָהּ הַמְצוּה עִם כָּל הַחֲמֵרוֹת וְהַדְּקוּדָקִים, וְכַעֲיֵן שְׂמַצִּינוּ בְּגִמְרָא אָבִיךָ בְּמֵאֵי זֵהִיר טְפֵי וְכוּ'. וְאָף עַל פִּי כֵן גַּם בְּאוֹתָהּ הַמְצוּה אֵל יִכְנַס בְּחֲמֵרוֹת שֶׁל שְׂגָעוֹן וְשִׁטוֹת וּמְרָה שְׁחוֹרוֹת רַק יִדְקַדֵּק בָּהּ בְּלִי שְׂגָעוֹן בְּכָל הַחֲמֵרוֹת. אֲבָל בְּשָׂאֵר כָּל הַמְצוּוֹת אֵין צְרִיכִין לְהַחֲמִיר כְּלָל. וְהַלּוֹאֵי שְׂנִזְבָּה לְקַיֵּם אֶת כָּל מְצוּוֹת הַתּוֹרָה כְּפִשׁוּטָן מִמֶּשׁ בְּלִי שׁוּם חֲמֵרוֹת.

וְגַם בְּעֵנִין הַחֲמֵרוֹת יְתֵרוֹת בְּפֶסַח לֹא הָיָה מְסַפִּים כְּלָל עַל הַמְרָבִים לְדְקַדֵּק יוֹתֵר מֵדָאֵי וְנִכְנָסִים בְּמְרָה שְׁחוֹרוֹת גְּדוּלוֹת וְהָאֲרִיךְ בְּשִׁיחָה זֹו אָז, כִּי אִישׁ אֶחָד מֵאַנְשֵׁינוּ שָׂאֵל לוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה שְׂאֵלָה אַחַת בְּעֵנִין אֵיזָה חֲמָרָה בְּפֶסַח אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְאָז הַתְּלוּצֵץ מִמֶּנּוּ מְאֹד, וְהַרְבֵּה לְדַבֵּר מֵעֵנִין זֶה שְׂאֵין צְרִיכִין לְחַפֵּשׂ אַחַר חֲמֵרוֹת יְתֵרוֹת וְשְׂגָעוֹן וּבְלִבּוּלִים וְכוּ' אֶפְלוּ בְּפֶסַח. וְהָאֲרִיךְ בְּשִׁיחָה זֹו הַרְבֵּה אָז כִּי עֵקֶר הָעֲבוּדָה בְּאֵמֶת הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְהַרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִי לְחַפֵּשׂ לְחֵדֵשׁ הוֹקָא חֲמֵרוֹת יְתֵרוֹת, רַק לִילְךְ בְּדֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ הַקְּדֻמוֹנִים. וְלֹא נִתְּנָה הַתּוֹרָה לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת.

שיחות הר"ן רל"ה

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָּה

התפילה של פסח

עַל יְדֵי אַמִּירַת הַלֵּל
 בְּקוֹל גָּדוֹל זוֹכִים
 לְאַהֲבַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ:

ספר המידות אהבה

מְרָמֵז בַּתְּרַגּוּם (אִיכָּה ב): שְׁבַפְסַח
 צוֹעֵקִין בְּהַתְּפִלָּה כְּמוֹבָא עַל
 פְּסוּק: "קוֹל נָתְנוּ בְּבֵית ה' כִּיּוֹם
 מוֹעֵד", 'כְּקֹל עֵמָּא דְמַצְלִין
 בְּחֻגָּא דְפְסַחָא', עֵין שָׁם
 בַּתְּרַגּוּם:

לקוטי מוהר"ן ר"א

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הגדה של פסח

הכל לטובתנו להוציאנו מתאות ממון

ועקר כל הארבע קשיות סובבין על קטב הנ"ל, ששואלין רבוי הסתירות שרואין בלילה הגדולה הזאת, שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, כמו שרואין שזהו לכאורה בחינת עשירות, כי בודאי לחם חמץ מטעם יותר והוא לחם עשירות כי בודאי לחם חמץ מטעם יותר, והוא לחם עשירים יותר מלחם מצה, **והלילה הזה כלו מצה שהוא בחינת עניות** בחינת לחם עני, וכנגד זה אנו רואין ההפך שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפלו פעם אחת **הלילה הזה שתי פעמים, שזהו דרך עשירות** שאוכלין מאכלים מטבלין, כמובא במפרשים שהטבול מרמז על עשירות וחרות, וכן מוסיפין לשאל עוד סתירות כאלה, שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות הטובים לאכילה **והלילה הזה כלו מרור** שמרמז על מרירת העניות והפרנסה, וכנגד זה רואין ההפך שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסבין, **הלילה הזה כלנו מסבין דרך חרות** כעשירים ומלכים.

ועל זה משיבין ומספרין כל ספור יציאת מצרים שהיינו עבדים לפרעה במצרים והיינו בדחק ובעניות גדול, כי היה כל השפע אצלם והם היו המלכים והשרים והשופטים ומשלו עלינו, ויוציאונו ד' משם ברכוש גדול והביאונו לארץ ישראל ארץ חמדה וכו' והחזיר השפע והעשירות לנו, וכמו שאנו זוכרין בהגדה שקיים הבטחתו, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול שנתן לנו את ממונם, **וכל עקר הטרח הזה שהגלנו תחלה בגלות כזה, ואחר כך הוציאנו בעשירות כזה**, ולמה לא נתן לנו העשירות תכף בלי צער הגלות, אבל הכל היה לטובתנו כדי להזדכך בכור הברזל בגלות כדי לברר ולזכך העשירות להוציא אותנו מתאות ממון שהוא עשירות וממון דסטרא אחרא, שכל מה שיש לו יותר חסר לו יותר, שעליהם נאמר מארת ד' בבית רשע, בחינת ובטן רשעים תחסר, ולזכות לעשירות דקדושה שבא על ידי עניות דיקא וכנ"ל, ובשביל זה מצוה עלינו לאכל מצה לחם עני ומרור לעשות כל השנויים האלו כדי לידע ולזכר תמיד בהעניות והמרירות, שעל ידי זה דוקא אנו זוכין לעשירות ולהסב במטה דרך חרות כמלכים.

ליקוטי הלכות פורים ו' יב

עמוד זה נתרם לע"נ הרה"ח ר' אליעזר דוד בה"ר יוסף
צייטלין ז"ל – נלב"ע י"ד ניסן תשע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

כח סגולת ליל הסדר

הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתְּקֵדֶשׁ חַג

רק חזק ואמיץ מאד לשמוח בחג הקדוש הזה בפרט על הסדר. ושתה בלב טוב יינה של הארבע פוסות של ישועות, כי עם ה' החסד כי טובו וחסדיו אינם נפסקים לעולם. ובפרט שתהלה לאל יש לנו על מי להסמוך בעלמא דין ובעלמא דאתי, ותאמין כי גם אתה נרשם בלבנו ז"ל, והוא יודע מכאוביה ועוסק ברפואתך וישועתך לנצח. בטח בה' ותתפלל אליו. ותתחזק בשמחת הרגל כי עתה אתה צריך דיקא להתחזק יותר בשמחה שהוא רפואה לכל המכות ולכל החולאת, בפרט בחג הקדוש הזה שנאמר עליו השיר יהיה לכם כלייל התקדש חג שהוא ליל שמונים וכו', הלילה הזו של פסח שנתעוררין אז כל העשרה מיני נגון ושיר שמהם כל הרפואות בגוף ונפש לכם ולנו ולכל ישראל אמן כן יהי רצון:

עלים לתרופה ער"פ תר"ג

בשעת גאלת מצרים נתגלה עליהם השגת אלקותו יתברך שהיא בחינת שעשוע עולם הבא ואז זכו לדעת אותו יתברך ולהודות ולהלל לשמו הגדול יתברך, שזהו עקר שעשוע עולם הבא, כי עקר ההלל נתתקן בשעת יציאת מצרים, כמו שכתוב השיר יהיה לכם כלייל התקדש חג. ואמרו רז"ל שבאותו הלילה אמרו שירה והלל ואז זכו להתגלות אלקותו יתברך.

ליקוטי הלכות פסח ד' א

ואחר כך נהגו לומר שיר השירים בנעימות ודבקות נפלא, כל אחד כפי בחינתו ומדרגתו, כי בו כלול הכל כמובן מדברי רז"ל.

נחת השלחן או"ח תע"ב

צנה לאחד שהיה אצלו חולה בתוך ביתו שיקום קדם אור היום ויאמר שיר השירים כלו. ואמר: שכל הרפואות שבועולם כולם כלולים בשיר השירים, וכן היה שתכף היה שנוי להחולה וחזר לאיתנו:

שיחות הר"ן רמג

עניינא דיומא

טועמיה

הכנה לפסח

בְּשִׂזְכִּין לְכוּרֶךְ – נִמְתָּק הַמָּרוֹר

וּבְרוּךְ ה' אֲשֶׁר זָכִינוּ לְאוֹר דַּעַת קְדוֹשׁ כְּזֶה וּבָחַר בְּבִהְמוֹת כְּמוֹנֵי לְהַנִּיחַ עָלֵיהָ הַבְּלִי וּלְנַגֵּן הַשִּׁיר הַנִּפְלָא הַזֶּה שֶׁהוּא מַעֲיֵן שִׁיר שְׂיִתְעַר לְעֵתִיד אֲשֶׁר תִּמְלֵא הָאָרֶץ דַּעָה וְאִזּוּ יִהְיוּ מְבָרְכִין עַל כָּל דְּבַר הַטּוֹב וְהַמְּטִיב מִחַמַּת רוֹב דַּעַת אֲשֶׁר יִשְׁיֶגּוּ שְׂאִין רַע בְּלָל וּבְלָל אֲדַרְבֵּה כְּלוּ חֶסֶד וְטוֹב וְהוּא רִמְזוּ עַל הַעֵ"ב נִימִין שְׂיִנְגֵן הַשִּׁיר שֶׁהוּא מְסַפֵּר חֶסֶד, הֵינּוּ לְשִׁיר וּלְרַנֵּן עַל כָּל הַחֶסֶד, חֲזַק בְּנֵי וְחֲזַק אֲשֶׁרִיךְ אֲשֶׁרִיךְ. וּבִטַח יוֹשִׁיעֶךָ ה' בְּקָרוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת.

וּמָה מְאֹד תִּצְדַּק בְּדַבְרִיךָ הַנְּעִימִים בְּעֵנִין רִמְזֵי הַסֵּדֶר בְּאֲכִילַת מִצֵּה לַחֵם עֲנִי לְתַאֲבוֹן וּכְרַפֵּס וּמְרוֹר וְאַחֲ"כּ אוֹכְלִין סְעוּדָה יִפֶּה אֲמַת וְיִצִּיב הַמָּה דַּבְרִיךָ בְּלִי שׁוּם פְּקֻוּק. וְאַחַר דַּבְרִיךָ עוֹרְרָתֵנִי וְזִכִּיתִי גַם כֵּן לְהוֹסִיף אֵיזָה רִמְזוּ בְּעֵנִין שְׂקֻדָּם אוֹכְלִין מִצֵּה וְאַחַר כֶּךָ מְרוֹר וְאַחַר כֶּךָ כּוּרֶךְ שֶׁהֵם מִצֵּה וּמְרוֹר בְּיַחַד, הֵינּוּ עַל פִּי מָה שֶׁהוֹדַר הַק' מְכַנֶּה אֶת הַמִּצֵּה בְּשֵׁם פֶּתָא דְאַסּוּתָא וְהוּא בְּעֵנִין הַתְּקַרְבוֹת לְאוֹר רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַדַּעַת הַקְּדוּשָׁה הַמְּכַוֶּנֶה בְּשֵׁם מִצֵּה וְהוּא רוּפָא נְפֻשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. וּבִתְחִלַּת הַתְּקַרְבוֹת זֹכִינַן לְאֵיזָה אוֹר וְתַעֲנוּג שְׂמֵמָאָסִין בְּכָל הַבְּלִי וְתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וְזֹכִינַן לְאוֹר צְדִיקִים יִשְׁמַח. וּבְשִׁבִיל הַנְּסִיּוֹן וְהַבְּחִירָה שְׂיִהְיֶה בְּבַחֲיִנַת אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא גִיִּיט נֶאֱדָר דַּעַם אֵיבְעֵר (עוֹבֵר אַחַר כֶּךָ) בְּבַחֲיִנַת אֲכִילַת מְרוֹר בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת אֲזוּי וְוִיא עֵס גִּיִּיט אֵיבְעֵר (כְּמוֹ שְׂעוֹבֵר). ה' יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עַל כָּל אֲנָ"שׁ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. אֵדָר בְּשִׂזְכִּין לְכוּרֶךְ, דִּהֵינּוּ לְהֶאֱמִין שְׂבִכַח הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּבַחֲיִנַת מִצֵּה נִמְתָּק הַמְּרוֹר וְאִזּוּ בְּגִבּוּרוֹת יִשַׁע יִמִּינוּ וְנִכְלָל הַמְּרוֹר בְּתוֹךְ הַחֶסֶד כִּי מֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָה בְּשִׁבִיל הַתְּקַרְבוֹת אֲמַתִּי וְאַחַר כֶּךָ אוֹכְלִין הַסְּעוּדָה נֶאֱדָר וְיִפֶּה כִּי אַחַר זֶה הַהֶסְכֵּם בְּמַח וְלֵב אִזּוּ נִמְתָּק מִמֶּשׁ הַמְּרִירוֹת וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיֶגּוּ וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה, וְאַחַר הַשְּׁלַחַן עוֹרֶךְ, אִזּוּ בְּרֶךְ וְהַלֵּל וְאַחַר כֶּךָ נִרְצָה בְּגִימְטְרִיא מִשָּׁה, הֵינּוּ שְׂאֵחַר כֶּךָ זֹכִינַן לְדַעַת הָאֲמַתִּי בְּבַחֲיִנַת אֲתָה הָרֵאתָ לְדַעַת, וְלִהְתְּקַרְבוֹת אֲמַתִּית לְבַחֲיִנַת מוֹשֶׁה הָעוֹמֵד בֵּין שְׂמֹד לְרִצּוֹן וּמַעֲלָה אֶת הַכֹּל לְרִצּוֹן, הֵינּוּ בִּטַל רִצּוֹנְךָ מִפְּנֵי רִצּוֹנוֹ וְכוּ'.

מכתב מרא"ל ציגלמאן ז"ל

עמוד זה נתרם לע"נ הרה"ח ר' אליעזר דוד בה"ר יוסף
צייטלין ז"ל – נלב"ע י"ד ניסן תשע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

ענינא דיומא

טועמיה

סיפור יציאת מצרים

לְהַרְבוֹת בְּסִפּוּר הַנִּפְלְאוֹת

וְכֵן הוּא בְּכָל אָדָם שְׁכָל זְמַן שְׂאִינוּ זֹכֶה בְּמַעֲשָׂיו לְכָלֵל הָעוֹלָמוֹת
עַד שְׂיִזְכֶּה לְהַתְּכַלִּית הַנִּ"ל שֶׁהוּא הָאֶרֶת הָרָצוֹן צָרִיךְ עַל כָּל פְּנִים
לְהַרְבוֹת מְאֹד מְאֹד בְּסִפּוּר הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה ה'
יְתִבְרַךְ עִמּוֹ לְקָרְבוֹ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא וּלְהוֹדִיעוֹ כִּי עֲדִין ה' עִמּוֹ
וְכוּ'. שְׁכָל זֶה הוּא בְּחִינַת סִפּוּר יְצִיאת מִצְרַיִם בְּכָל אָדָם וְכוּ'. וְכָל
הַמְרָבָה לְסִפּוּר בְּזֶה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח בְּחֻסְדִּים שֶׁהוּא בְּחִינַת חֻסֵּד
וְאַהֲבָה וְרָצוֹן, בְּחִינַת הָאֶרֶת הָרָצוֹן הַנִּ"ל:

ליקומי הלכות נטילת ידים ו' כח

וַיַּעֲרֹב לָהּ שְׂמֵחַת הַחֵג וְתִזְכֶּה לְקַבֵּל הַפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה בְּשִׂמְחָה וְטוֹב לֵב,
וְהַעֲקֹר שְׂאִיךְ שְׂאֵתָה אוֹחֲזֵ עִתָּה אַף עַל פִּי כֵן יִהְיוּ בְּעִינֶיךָ כַּחֲדָשִׁים כָּל סֹדֵר הָעֲבוּדָה שֶׁל
פֶּסַח וְסִפְרָה וְכוּ' כִּי אַף עַל פִּי כֵן יִהְיוּ נַעֲשִׂיין נִפְלְאוֹת חֲדָשׁוֹת לְטוֹבָה עִם כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל בְּחֵג הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה וְגַם אֵתָה בְּכָלֵל בּוֹדְאִי, בְּפֶרֶט שְׂאֵנוּ זֹכִין לִידַע מִבְּעַל
הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָיו וְדַרְכָּיו הַתְּמִימִים וְהַעֲמֻקִּים שֶׁהַשְּׂאִיר לָנוּ יְרוּשָׁה טוֹבָה כָּלֵם
נִפְלְאִים פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת עַד אֵין חֵקֵר, וְדִי כַּעַת בְּזֶה לְשִׂמְחָה נִפְשָׁה אִיךְ שֶׁהוּא, וְגַם אֲנָכִי אֵין
לִי שׂוֹם שְׂמֵחָה וְחִיּוֹת כִּי אִם עַל פִּי הַדְּבָרִים הַנִּ"ל וְיִתֵּר מִזֶּה תִּבִּין מַעֲצָמָה כִּי כִּבֵּר דְּבָרָנוּ
תְּהִלָּה לְאֵל הַרְבֵּה בְּזֶה, אַךְ הַעֲקֹר לְזַכָּרֵם מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם בְּפֶרֶט בְּשִׁנּוּי הַזְּמַנִּים הַקָּדוֹשִׁים
כְּאֵלָה אֲשֶׁר מִצְוָה עָלֵינוּ לְהַרְבוֹת לְסִפּוּר בְּיִצִּיאַת מִצְרַיִם בְּכָל דוֹר וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה,
וְנִפְשִׁי יוֹדַעַת מְאֹד שְׂאֵין בְּכָל הָעוֹלָם מִי שִׂידַע וְיִרְגִּישׁ נִפְלְאוֹת כְּאֵלָה כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ אֲנַחְנוּ
בְּעִנְיָנוּ, אֲשֶׁר יִלְאָה הַפֶּה לְדַבֵּר וְהָרַעִיוֹן לְהַכִּיל עֵצֶם הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ אֲדוֹן
הַנִּפְלְאוֹת לְזָכוֹת לְקַבֵּל אוֹרוֹת עֲצוֹמוֹת וְנוֹרְאוֹת כְּאֵלָה מְאֹד הָאוֹרוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַד
הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֵינוּ וְכוּ', עָלֵינוּ לְבָלוֹת יִמֵּינוּ עַל זֶה לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח וְכוּ' בְּכָל יוֹם וְיוֹם
לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֵת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה בְּדוֹר הַזֶּה, בְּפֶרֶט בְּעֵת כְּזֹאת בְּפֶסַח
שְׂמִצְוָה לְהַרְבוֹת בְּסִפּוּר נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ וְאֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה
עִמָּנוּ בְּכָל דוֹר וְדוֹר, וְגַם מֵה שְׂאֵנִי כּוֹתֵב לָהּ עִתָּה הוּא גַם כֵּן נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, כִּי
לֹא עָלָה עַל דְּעִתִּי שְׂיִזְדַּמֵּן לִי בְּשַׁעֲהַ הַזֹּאת עוֹבֵר וְשָׁב לְכַתֵּב לָהּ כְּדְּבָרִים הָאֵלֶּה, בְּרִיךְ
רַחֲמָנָא דְּסִיעֵן עַד כָּאֵן:

עלים לתרופה י"ב ניסן תקצ"ד

עמוד זה נתרם לע"נ החסיד ר' שמואל בן רבי שלמה
יצחק שפירא זצ"ל – נלב"ע שביעי של פסח תשמ"ט

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שביעי של פסח

לְשִׁמוּחַ בְּשִׂמְחַת הַיּוֹם הַזֶּה

וּבִקְשָׁתִי מִמֶּךָ בְּנֵי חֲבִיבֵי שְׁתִּשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַחֹג הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר זָכִינוּ
שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עֲשֵׂה לָנוּ נְסִים כְּאֵלֶּה שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְקָרַע לָנוּ אֶת
הַיָּם הַכֹּל בְּשִׁבְלֵנוּ, כְּדֵי שְׂגֹם אֲנַחְנוּ בַּדּוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא אֲנִי וְאַתָּה וְכָל
הָאֲנָשִׁים שֶׁבְּטוֹלְטָשִׁין וּפְהַ בְּרִסְלָב וְשִׁבְכָל עָרֵי יִשְׂרָאֵל בְּמוֹשְׁבוֹתֵיהֶם
שֶׁכָּלָנוּ אֵלֶּה אֲנַחְנוּ פֶּה הַיּוֹם חַיִּים, כְּלָנוּ הֵם בְּנֵי הַדּוֹר הַזֶּה, וְעָלִינוּ
נֶפֶל חוֹבַת הַיּוֹם הַזֶּה לְשִׁמּוּחַ בְּשִׂמְחַת קְרִיעַת יַם סוּף, אֲשֶׁר אַז נִתְגַּלָּה
אֱלֹהוֹתוֹ וְאֲדָנוּתוֹ וּמִמְשָׁלְתוֹ שֶׁל הָאֵין סוּף בַּעַל הַרְצוֹן יִתְבָּרֵךְ
בְּהַתְּגַלוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא אֲשֶׁר לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ עַד אֲשֶׁר רָאִיתָה שְׁפָחָה עַל
הַיָּם וְכוּ' וְעוֹלָלִים וְיוֹנְקִים אָמְרוּ זֶה אֵלֵי וְאֲנוּהוּ:

שִׁמּוּחַ בְּנֵי בְּשִׂמְחָה זֹאת, אֲשֶׁר זָכִיתָ לְהֵאֱמִין בָּזֶה עַל כָּל פָּנִים וְלִהְיוֹת
בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל עִם הַנִּבְחָר אֲשֶׁר בְּשִׁבְלֵנוּ עֲשֵׂה אֶת כָּל הַנְּסִים הָאֵלֶּה,
וּבְאֵם לֹא הָיָה מִסְתַּכֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁבָנוּ לֹא הָיָה עוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים כְּאֵלֶּה,
כָּלל הַדְּבָר חִזַּק וְאָמַץ לִהְיוֹת אִךְ שִׁמּוּחַ תְּמִיד בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב יִשְׁמַח
יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו, וְכָתִיב יָגַל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּיוֹם טוֹב קִדְשׁ
יוֹם קְרִיעַת יַם סוּף, כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׁמּוּחַ בְּפִשְׁטוֹת אֲשֶׁר
בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁזָּכִינוּ בַּדּוֹר הַזֶּה
שֶׁאֵין אָנוּ מִתְנַגְּדִים עַל בַּעַל הַשְּׂמִחָה הָאֱמֵתִי שֶׁהוּא מְקוֹר הַשְּׂמִחָה מְקוֹר
הַקְּדוּשָׁה מְקוֹר הָאֱמוּנָה מְקוֹר הַחַיִּים הָאֱמֵתִיִּים וְהַנְּצַחִיִּים מְקוֹר הַחֲכָמָה,
אֲשֶׁרִינוּ שֶׁזָּכִינוּ לָזֶה, עָלִינוּ לְשִׁבְחַת לְאֲדוֹן הַכֹּל עַל כָּל הַטּוֹב הַנִּפְלָא אֲשֶׁר
הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, אֲשֶׁר לֹא יֵאֱמָן כִּי יִסְפָּר שֶׁאֲנַחְנוּ בְּשִׁפְלוּת כְּזֶה נִזְכָּה
לְשִׁמְעַ וְלִהְבִּין דְּבָרִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּה וְכוּ' וְכוּ', וּבָנוּ נִתְקַיֵּים הַמְּקָרָא
שֶׁבְּשִׁפְלוּתוֹ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ...

עלים לתרופה ערב שביעי של פסח תקצ"ב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

וְכָל מָה שֶׁעָבַר עַל רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּדַרְךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבִהְיוֹתוֹ אֶזְרָא
בְּסִטְנָבוּל בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, תִּקְצַר הַמוֹן יְרִיעוֹת לְסִפּוּר, וּכְפִי הַמוֹכֵן
מִדְּבָרָיו, שֶׁהָיָה שָׁם בְּסִפְנֵי גְדוּלָה וְעֲצוּמָה, וְהָיָה סְבוּר שְׁבוּדָאֵי יְהִיָּה
נִשְׁאָר שָׁם, דְּהֵינּוּ שִׁיִּסְתַּלַּק שָׁם, אִךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עָשָׂה עִמּוֹ נִסִּים הַרְבֵּה,
וְעָבַר עַל הַפֶּל, וְהַקְטָנוֹת הַנ"ל הוֹעִיל לוֹ מְאֹד.

גַּם כְּשֶׁבָא מִהַקְבָר שֶׁל רַבִּי נִפְתָּלִי בְּעַל סְמִיכַת חֲכָמִים, נִפְּל פְתָאם עַל
הָאֶרֶץ, וְשָׁכַב כֶּף כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵיכֶן הִנִּיחוּ אוֹתוֹ עַל הַמָּטָה, וְשָׁכַב
שָׁם כָּל הַלַּיְלָה עַד לַמַּחְרָת חֲצֵי הַיּוֹם, וְהָיָה שׁוֹכֵב כְּמוֹ שְׁנַגּוּעַ, עַד שֶׁעָזְרוּ
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁקָּם מִמִּטָּתוֹ וְחָזַר לְאִיתָנוּ. וְהָיָה לוֹ סִפְנוֹת גְּדוּלוֹת, רַבּוֹת
וְעֲצוּמוֹת, וּמְנִיעוֹת אֵין מִסְפָּר בְּכָל יְעַת וּבְכָל רִגַע שָׁם, וְאָמַר, שֶׁהַבְּזִיוּנוֹת
וְהַקְטָנוֹת הַנ"ל הוֹעִיל לוֹ מְאֹד, כְּנִזְכָּר לְעִיל:

וּכְשֶׁהָיָה רַבְּנוּ עַל קְבָרוֹ שֶׁל בְּעַל סְמִיכַת חֲכָמִים אָמַר:

**רַבִּי נִפְתָּלִי הָאֵט מִיר
גְּעִזָּא גַּט, עָר ווִילָ
מִיר דָּא פֶּאָר אַ שְׂכָן.**

תרגום

רַבִּי נִפְתָּלִי אָמַר לִי שֶׁהוּא רוֹצֵה אוֹתִי כָּאֵן לְשָׁכָן

דְּהֵינּוּ שִׁיִּסְתַּלַּק וְיִקְבָּר שָׁם בְּסִטְאֵנְבוּל בְּשִׁכְנוֹת וּבְסִמְכּוֹת לְקְבָרוֹ שֶׁל ר' נִפְתָּלִי,
וּרַבְּנוּ ז"ל הִמְתִּיק אֶת זֶה אֶזְרָא, כְּמִסְפָּר שָׁם בְּשִׁבְחֵי הַר"ן.

שבחי הר"ן נסיעתו לא"י יב

שיח שרפי קודש החדש א' מג

עמוד זה לע"נ החסיד הנלהב ר' אליקים געציל ז"ל
המכונה ר' געציע ליובאוונע – נלב"ע שביעי של פסח

זמני שבת קודש פרשת צו

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:30	6:29	6:46	6:30	6:39	6:29	6:22	7:09
שקיעה ערב שב"ק	7:10	7:09	7:08	7:10	7:09	7:09	6:44	7:31
חצות הלילה	1:33	1:34	1:35	1:33	1:34	1:33	1:21	2:03
עלות השחר	4:59	5:00	5:00	4:56	5:00	4:57	3:32	4:56
עטיפת הטלית	5:23	5:24	5:24	5:20	5:23	5:21	4:05	5:23
נין החמה	6:14	6:15	6:15	6:12	6:15	6:13	5:14	6:21
סוף זמן קר"ש מג"א	8:38	8:39	8:39	8:36	8:39	8:37	7:30	8:43
חצות היום	12:40	12:41	12:41	12:39	12:41	12:39	12:00	12:57
שקיעה שב"ק	7:10	7:09	7:09	7:11	7:09	7:10	6:46	7:32
צאת השבת	7:44	7:45	7:45	7:45	7:46	7:45	7:36	8:44
צאה"ש 72 דק'	8:23	8:22	8:22	8:23	8:21	8:23	7:58	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רציו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא חג הפסח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
קטו:	קטז.	קטז:	קטז.	קטז:	קטז.	קיה:
יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח
רצא	רצג	רצה	רצז	רצט	שא	שג
י	ו	ז	ח	ט	י	יא

תורה ד' תנינא - 'ואת העורבים'